

вирішення. Сьогодні виготовленням ліків, як правило, займається незначна кількість державних та комунальних аптек, а також міжлікарняні аптеки. На жаль, протягом останніх 10 років кількість виробничих аптек в Україні дуже зменшилася. На сьогодні із загальної кількості аптек у країні виготовленням ЕЛС займається менше 4%. При цьому, виробничі аптеки мають вищі витрати і, як наслідок, меншу рентабельність. Подальші наші дослідження будуть спрямовані на аналіз номенклатури ЕЛС, які виготовляють аптеки у деяких регіонах нашої країни.

Висновки.

1. Екстемпоральні ліки не втратили своєї актуальності через ряд причин технологічного та економічного характеру, а також дають можливість індивідуального походу при лікуванні конкретного хворого.

2. Встановлено основні причини, що спричинили суттєве зменшення кількості виробничих аптек в Україні: нерентабельність виготовлення ліків в умовах аптеки; витіснення екстемпоральних ліків готовими; проблеми, пов'язані з відсутністю субстанцій, а також невиписуванням лікарями рецептів на екстемпоральні ліки.

РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ПОШИРЕНOSTІ ВІЛ В УКРАЇНІ У РОЗРІЗІ РЕГІОНАВ КРАЇНИ

Єфремова В. В.¹

Науковий керівник: Панфілова Г. Л.²

¹Державний заклад «Луганський державний медичний університет», Рубіжне, Україна

²Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

andreichuklika@gmail.com

Вступ. Як відомо, проблема ВІЛ/СНІДу залишається для України гострою і сьогодні. Більше того, наша країна належить до однієї з тих, де стійка негативна динаміка щодо поширеності ВІЛ-інфекції відсутня. А отже доцільним є не лише глобальний підхід до вирішення злободенного питання на всеукраїнському рівні, а й детальний аналіз ситуації у регіонах та окремих населених пунктах.

Мета дослідження. Проведення аналізу епідеміологічної ситуації щодо ВІЛ/СНІДу в Україні за адміністративно-територіальними одиницями у динаміці років.

Матеріали та методи. У рамках дослідження було застосовано порівняльний, математико-статистичний, а також графічний методи аналізу.

Результати дослідження. За офіційними статичними даними кількість ВІЛ-інфікованих в Україні та на основі попередніх досліджень авторів, було встановлено, що поширення ВІЛ має нерівномірний хвилюподібний характер. Так, у 2015 році кількість ВІЛ-інфікованих становила 15869 осіб, а у 2020 році відповідно 15 659, варто зазначити, що при цьому демографічна ситуація дещо погіршується. Найвищі показники були зареєстровані у 2016 та 2019 роках: 17066 і 16357 зареєстрованих випадків відповідно. Таким чином були розраховані середні показники поширеності ВІЛ та за 2015-2020 рр. на 100 тис. населення. Дані аналізу зазначених показників представлені на рис. 1. За даними ретроспективного аналізу середній показник поширеності ВІЛ-інфекції в Україні становив 40,7 осіб на 100 тис. населення.

Зауважимо, що нерівномірність показників викликана рядом факторів: щільність населення, рівень соціального забезпечення, кількість проведених тестувань, ефективність

профілактичної роботи медичних закладів. Дані, представлені у Донецькій та Луганській області мають похибку, пов'язану з розмежуванням на підконтрольну та непідконтрольну українській владі території. Варто зазначити, що середній показник розповсюдження ВІЛ-інфекції у регіональному розрізі значно коливається: від максимального середнього показника 107,7 у Одеській області до мінімального 7,8 випадків у Закарпатській області.

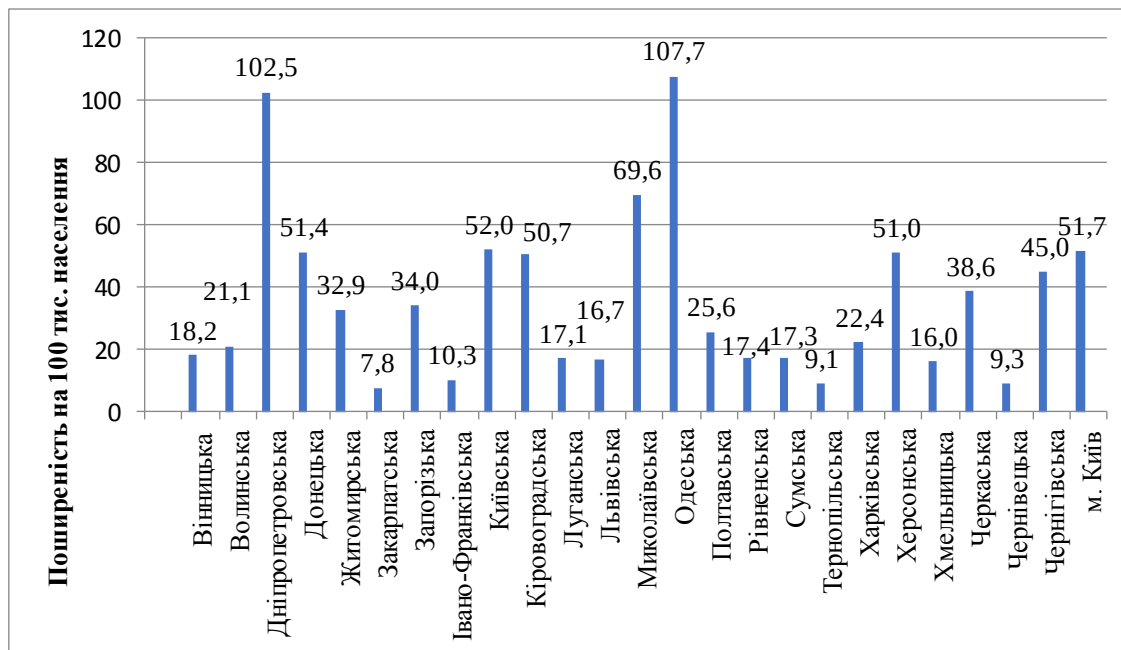

Рис. 1 Аналіз середніх показників поширеності ВІЛ у регіональному розрізі за 2015-2020 рр.

Таким чином, показник поширеності ВІЛ у Одеській області у 13,81 разів вищий, аніж у Закарпатській області.

Висновки. Показники поширеності як ВІЛ у різних регіонах України суттєво коливаються. З урахуванням зазначених факторів, подібна тенденція свідчить про необхідність детального розгляду питання кількості тестувань та реєстрації нових випадків, а також проведення профілактичної роботи серед усіх прошарків населення, з особливим акцентом на групи ризику.

АНАЛІЗ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЛЮКОКОРТИКОСТЕРОЇДІВ ПРИ АЛЕРГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАННЯХ

Ковенько Н. Ф., Ковальчук О. М.

Науковий керівник: Лебедин А. М.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Alla_leb7@ukr.net

Вступ. Збільшення кількості випадків алергічних захворювань у всьому світі набуває досить серйозних масштабів, як в розвинених, так і країнах, що розвиваються. До цих захворювань відносяться: бронхіальна астма, алергічний риніт, анафілаксія та алергічні захворювання шкіри.